

Day at the office

Ik heb koffie nodig. Men vindt mijn capaciteit om wiskunde theorieën te begrijpen indrukwekkend, maar wil nu toepassingen zien.

Het is lunch. Het kost verbazend veel energie om geen vriendinnetje te hebben. Zouden die getrouwde dertigers dat nog weten? Zij denken waarschijnlijk zo over het wél hebben van een kind. Het is in elk geval lekker weer.

Iedereen neemt een kroket. Ook typisch dertig plus. “Laat maar, ik ben toch al getrouwd.” Pak nog een stuk pizza, voor op de terugweg naar Almere.

We lopen terug naar ons bureau. We zijn iets te lang in de zon blijven zitten. Althans, zij. Ik krijg geen salaris. Ik ga zitten op de bank in de hal. Toepassingen. Wat is daar het nut van? In muziek praten we toch ook niet over toepassingen? Ik wil gewoon wegdromen in bedenksels van wiskundigen. Daar heb ik geen scriptiebegeleider voor nodig. Je mag alleen in mijn droom komen als je mijn regels volgt.

Ik ga koffie halen, maar op de automaat staat ook ‘choco’ en ‘choco deluxe’. Wat zou ‘choco deluxe’ hebben wat ‘choco’ niet heeft? Misschien blijft er bij deluxe geen vieze drab achter op de bodem van je bekertje. Het is een poging waard.

Laatst legde een wetenschapper uit dat hij soms expres een beker drinken over zijn bureau gooit, om erachter te komen welke papieren nou écht belangrijk zijn. Meestal geen. Dat is wel wat voor mij. Ik heb sowieso de neiging om met dingen te gooien. Als ik langs de balustrade op drie hoog loop, moet ik me altijd inhouden om mijn laptop niet naar beneden te smijten.

Ik kom mijn kamer binnen. Al mijn medestudenten zijn stil aan het werk. Het omgooien van mijn chocomel stel ik wel een dagje uit.